ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

HALLICIAN [illegible] KÜTÜPHANESİ

Yeni Yılınız Kutlu Olsun!

A. TÜRER

Sayı: 32

75 Krş.

NASREDDİN HOCANIN TORUNU HIZIR DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

KOCAKARI, HIZIR'IN YANINA SOKULUP CEBİNDEN BİR CAM KÜRE ÇIKARIR.

12

BAK BURAYA YAVRUM!

CAM KÜREDE TOP OYNAYAN ÇOCUKLAR GÖRÜNÜR...

SENDE ONLAR GİBİ OYNAMAK İSTER MİSİN?

İSTERİM TABİİ!..

O HALDE BENİ TAKİP ET

KOCAKARI ÖNDE HIZIR'LA EŞEK ARKADA YOLA DÜZÜLÜRLER, BİR DEHLİZDE İLERLEDİKLERİ SIRADA BİR KAHKAHA DUYULUR...

HAH.. HAH..HA!.. İŞTE BAŞBAKAN SUSKA SENİ BÖYLE TUZAĞA DÜŞÜRÜR!..

EYVAH BU İMPARATOR İSUSU'NUN ADAMI!..

BÖYLECE TUZAĞA DÜŞÜRÜLEN HIZIR, APAR TOPAR İSUSU'NUN SARAYINA GÖTÜRÜLÜR... ORADA KİTİR VE İSUSU ONA HAKARET EDERLER

DÜNYA'DA SEN BENDEN DAHA AKILLIYDIN AMA, BURADA AKLIN PARA ETMİYOR

SENİ EŞEĞİNLE BİRLİKTE ÖLDÜRECEĞİM HAZIR OL!..

BU SIRADA SUSKA İÇERİ GİRER.

HERŞEY HAZIR İMPARATORUM... ÖLÜM KÜRESİ HAREKET EDEBİLİR...

HIZIRLA EŞEĞİNİ YUVARLAK BİR ROKETE KOYARLAR...

BU KÜRE DENİZ ALTINDAKİ AY'A GİDECEK... İNSANLAR FEZADAKİ AY'A NASIL ROKET ATIYORLAR, SA BİZ DE ÖYLE HAREKET EDİYORUZ...

HAYIR! YOLDA HAVASIZLIKTAN ÖLECEKLER HAH... HAH HAH.. HAH HA!...

PEKİ BUNLAR AY'A YARABİLECEKLER Mİ?

DEVAMI VAR

YILBAŞI

Nedir ve ne zaman başladı?

Yazan: Oğuz ÖZDEŞ

YILBAŞI'NIN takvim ve esas tutularak hesaplanbirçok tarihler yılbaşı tarih bakımından çok değeri vardır. Çünkü mıştır.

Yılbaşı ilk defa Papa Yedinci Greguar tarafından 1078 tılında tesbit ve kabul edilmiştir. Daha önce her din, kendisine göre bir yılbaşı tarihi kabul etmişti Ne Şark, ne de Garp takvimleri 1078 tarihine kadar şimdi bütün dünyaca kabul edilen Ocak ayının ilk gününü yılbaşı olarak kabul etmemişlerdi. Bu da gösteriyor ki, yılbaşının İsa'nın doğum günü ile alâkası yoktur. Çünkü Greguar tarafından bulunan yılbaşı, İsa'nın doğumundan bin yetmiş sekiz yıl sonra kullanılmaya başlanılmıştır.

Ancak, Para Greguar'ın bulduğu bu takvimde bazı noksanlıklar vardı. Çünkü takvimde yıl 362 gün olarak hesaplanmıştı. Halbuki bildiğiniz gibi bir yıl 365, dört yılda bir defa da 366 gündür. Bu mahzuru onun ölümünden sonra ancak Papa Onüçüncü Greguar giderebildi. Ve her yıl 365 gün, 5 saat, 48 dakika ve 12 saniye olarak hesap ederek, takvimi bugün kullandığımız şekle soktu.

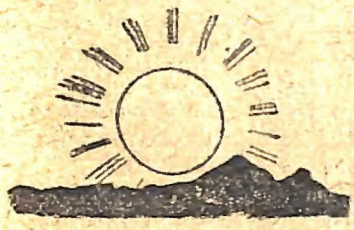

Türkler, yılbaşını bu tarihten çok sonra kullanmaya başlamışlardı. Çünkü Türkler 1078 yıllarında, umumiyetle İslâm dinine girmiş ve 12 yılın bir devir sayılması esasına dayanan eski takvimlerini bırakarak Arap takvimini kabul etmiş bulunuyorlardı. Arap takvimi, Hz. Muhammed'in Mekke'den Medine'ye hicret ettiği yıl başlangıç tutulmak ve Ayın hareketine göre hesop edilmek üzere Halife Ömer tarafından yılbaşı Muharrem ayının birinci günüdür.

İlk zamanlarda İslâmlar ve Islâmlığı kabul etmiş olan Türkler, yılbaşı merasimi yapmazlardı. Yılbaşı daha ziyade resmi bir mahiyette kutlanırdı.

Garplıların kullandıkları yılbaşıya Türklerin asıl gösterdikleri alâka 1829 yılına rastlar. O yılın başında, İstanbul'daki Ingiliz esçisi, bir gemide büyük bir balo vermiş ve bu baloya Osmanlı devlet adamlarını da davet etmişti. Osmanlı devlet adamları ilek defa olarak bir yılbaşı gecesi eğlendiler. Ondan sonra yılbaşı eğlencelerine gittikçe alâka gösterilmeye başlandı. Yılbaşı şimdi, bizim de sayılı günlerimizden biridir. Bugün bir yıl batıp, yerine yeni bir yıl doğar. Bundan dolayı da gönülerde daima heyecan uyandırır.

1959 yılının hepinize başarı ve saadet vermesini dileriz. Yeni yılın eşiğinde sizlere ve bütün arkadaşlarınıza gönlümüzden kopan dilek budur.

■

YENİ YIL

Yeni yıl kanat gerdi, bugün yaşlıya, gence,
Sevinerek takvime bak güzelce, iyice.
Tarihe karışıyor "geçen sene" bu gece,
Bugün dünyamız daha bir yaşına giriyor...

Dün anneme dedim ki: "Şanımız göğü aşsın,
"Yükselen ülkemize, bakan gözler kamaşsın.
"En üstün milletlere Türk ulusu ulaşsın,
"Yeni sene bizlere müjdeler getiriyor..."

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1959
YILLIĞI
Hazırlanıyor!
BEKLEYİNİZ!

Cengiz Han'ın hazinesi

YAZAN: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

— 12 —

Kurt Pençe bu sefer de atlamamak için birden atıldı, Kel oğlan'ın kolunu dirsek ve bilek hizasından kaptı, sıkıp bükmeğe kalkıştı.

Keloğlan bacaklarını germekten başka bir korunma yolu arayacak kadar küçülmedi.

Koca pehlivan önce kolun üzerine yüklendi. Bir meşe kütüğüne bu hızla yüklense çatır çatır kırardı. Keloğlan'ın nefes alışı bile değişmemişti. Sanki çok önemli birşey görüyormuş gibi, Kurt Pençe'nin, kolunu kavrayan pençelerine bakıyor, gözü, kaşı, dudakları ile bu işi beğenmediğini anlatıyordu.

Koca pehlivan, sağa döndü, sola döndü, üstten yüklendi, alttan girdi. Birşeyler bekliyorlar, fakat hiçbir şey alamıyordu.

Keloğlan, birden boş kalan sol kol dirseği ile pehlivanın ense köküne bir şaplak attı.

Kurt Pençe:

— Ay! Ay! diye bağırarak geri sıçradı.

Keloğlan boş kalan sağ kolunu Hakan'a doğru uzattı. Parmaklarını açıp kapadı

— Hiçbir şey olmadı, dedi. Bu koca oğlan, güreş oyunu bilmediği gibi, bir kol nasıl kırılır onu da bilmiyor.

Koştu, Hakanın anası Burta Cuçi'nin elini alıp, kendi yüreği üzerine koydu.

— Nasıl? dedi Hiç atmıyor değil mi sayın ve güzel Hatun!

Sonra, Burta Hatunun elini saygı ile öpüp, Kurt Pençeye döndü:

— Bir daha bir Türk pehlivanı ile güreşirken sal elini boş bırakılmıyacağını öğren. Türkler Oğuz Han'dan beri bir iki el ve ayaklarını kullanmağa alışıktırlar. Bunu yalnız sen bilmiyorsun.

Kurt Pençe, birden atılıp Keloğlan'ın çıplak başını kaptı, kafasını boyunduruğa alıverdi.

Artık Keloğlan için kurtuluş yoktu. Iki kolu koca pehlivanın yanında uzanıyor, fakat boynu çift boyunduruk altında eziliyordu.

Keloğlan'ın, boyunduruk altında kıpırdamadığını görünce koca pehlivan Keloğlan'ın nefesini kestiğin sanarak, bir yüklendi. Bir daha yüklendi. İki ayağı havada sıçradı, bir daha kanırdı ve haykırdı:

— Hayda!

Koca pehlivan keyiflenmişti. Boyunduruk altında ses çıkmayan Keloğlan'ı iyice ezmişti. Bir daha sıçramak istedi.

Fakat... Evet fakat ayakları havada kalıverdi. Bir yengeç gibi ayakları kapandı açıldı. Keloğlan'ın sırtından yere tepetaklak yuvarlandı.

Gönül bulandırıcı bir çatırdı işitildi. Sağ kolu üzerine düşen Kurt Pençe'nin rengi yeşil kesilmişti. İki yumruğunu havada sallayan Keloğlan:

— Amma da kabak şey yahu! diye yere tükürdü. Bir adamı boyunduruğa alıp, kollarını açıkta bırakırsa yenebilece. ğine inanacak kadar kabak. Sonra yürüdü, saygı ile Çağatay Hanın önünde eğildi:

— Başpehlivanınız artık iş yaramaz Hakanım! dedi. Fakat köpeklerinize yedirmeyin. Zehirlenirler.

Hakan için artık yerde y

Keloğlan'ın sırtından, yere tepetaklak yuvarlandı.

tan yenilmiş pehlivanın bir değeri olamazdı. Kötü kötü süzdü.

Keloğlan Hakanın, pehlivana baktığını görünce:

— Kirpi oyununu bilmiyor enayi! dedi.

Hakan gülerek, Keloğlan'a baktı:

— Kirpi oyunu ile mi yendin?

— Evet, boş bıraktığı yumruklarım ile bağırsaklarını iskembesine gömdüm. Çok kolay!

Hakan, söz bitmiş gibi:

— Yer Tanrısı alkış versin dedi. Gobi çölündeki uğraşın da kolay olsun!

BÜYÜK SİHİRBAZ

— Her yiğite bir at uşağı gerek sayın Bağatır.

Keloğlan, önüne geçip yerlere kadar eğilen gülünç suratlı adama baktı. Sivri burnu nerede ise yere değecek kadar uzundu.

— Bana mı söylüyorsun?

Sivri burunlu adam, tekrar yerlere kadar eğildi:

— Artık Türk ilinde şizden başka (Bahadırım) diye kim ortaya çıkabilir ki? Size söylüyorum!

— Benim atım yok ki uşağı olsun!

— Beyaz aygırın torununu ister misiniz? Size bir de at verebilirim.

— Sen bana baksana! Ben alay edilmekten hiç hoşlanmam.

Sivri burunlu adam, eğilen belini doğrulttu.

— Ben de alay etmekten hoşlanmam.

— Benim kendi karnım aç, uşağa ne vereceğim ki yesin?

— Yürük at yemini kendi çıkarır. Ben hava yerim

Keloğlan güldü. Sivri burunlu adam da güldü.

— Anlaştık mı boğatırım?

— Evet! Sen hava yemek üzere benden ayrılıyorsun!

— Anlamadım?

— Yani hava alıyorsun! Yıkıl karşımdan!

— Beni yanaşma almadığınıza sonra çok üzüleceksiniz. Ben ata bakar, tımar ederim.

— Atım yok dedik ya!

— Güzel yemek pişiririm.

— Pişirilecek yemeğim de yok.

— Kirpi yumruğu ile karın deşenlere karşı koruyucu tilki zırhı yaparım.

Keloğlan birden durdu. Bu at uşağı pek uşağa benzemiyordu.

— Sen Hakanın divanında beni peyledin demek?

— Evet! Kurt Pençe'ye ektiğin kirpi yumruğunu gördüm?

— Çok mu beğendin?

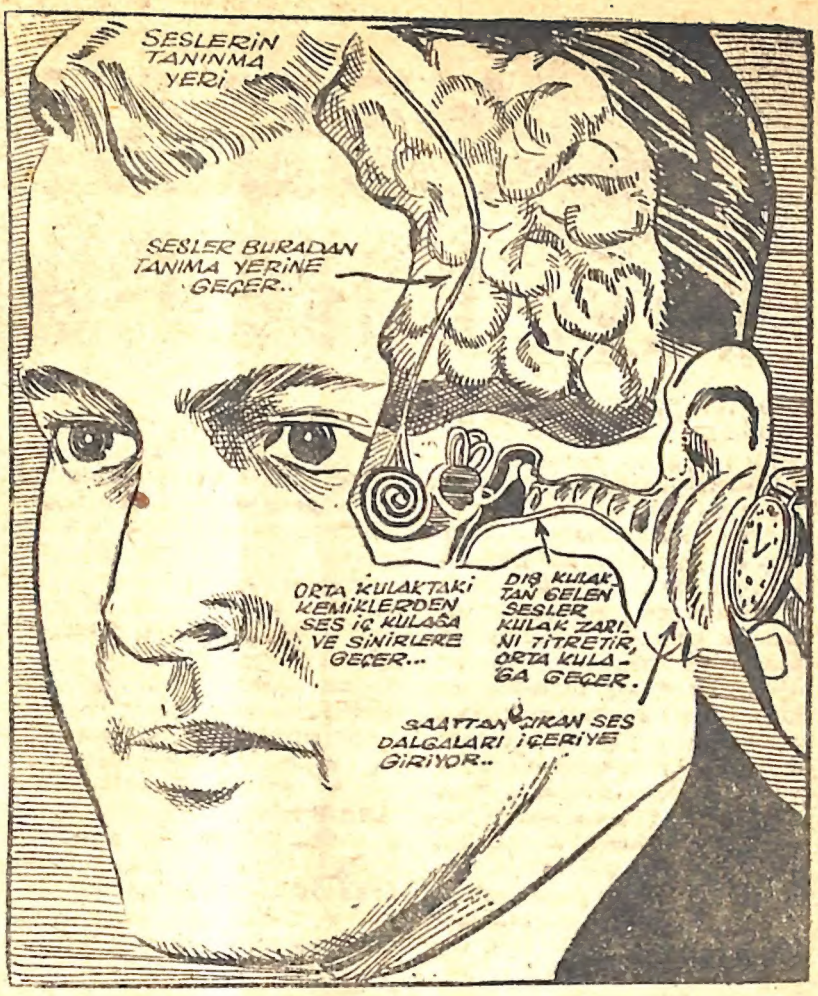

NASIL İŞİTİYORUZ?

Kulak, duygu organlarımızın en naziklerindendir. Tıpkı bir telefon makinesine benzer. Kulağımız sesleri işitmez. Bütün bölümlerile yalnız dışardan gelen sesleri toplar, beynin merkezine götürür. Asıl işiten beyindir.

İnsan kulağı başlıca üç bölümdür:

1 — Dış kulak: Hava ile gelen ses dalgalarını toplayan kulak kepçesi ile kulak zarından birleşir.

2 — Orta kulak: (Mercimek, örs, çekiç, özengi) adında dört kemikle iç kulağa açılan biri yuvarlak, diğeri oval iki küçük pencerecikten ibarettir. Ayrıca boğaz ve buruna açılan (ostaş borusu) gelir.

Nasıl işitiyoruz:

Dış kulak sesleri toplar. Zar titrer. Ses dalgaları orta kulaktaki kemiklere gelir. Kemikler gelen sesi yuvarlak pencereden iç kulağa verirler. Kulak suyu dalgalanır ve buradan alıcı sinirlerle beynin işitme merkezine götürülür. Biz de işitmiş oluruz. Demek ki, gerçekten kulak bir telefon makinesinden başka birşey değildir.

— Pek fena değildi!

— Yani, sen daha iyisini mi ekersin?

— Hayır! Daha iyi korunmasını bilirim.

— Koru bakalım kendini!

Bu sözler bitmeden önce, şimşek hızı ile topukları üzerinde döndü. Yumruklarını, at uşağı olmak steyenin karnına gömdü.

Bir yıkılış, bir acı ses bekledi. At, uşağı yüzünü buruşturmamıştı.

Keloğlan'ın gözlerini şaşılatıp kendisine baktığını görünce:

— Vursana! dedi. Bir kere daha dene!

Alay ediyordu. Uşak değil, pehlivan olacak bir duruşu vardı.

Keloğlan acıyan yumruklarını boşalttı, ellerini oğuşturdu.

— Bana baksana sen! diye homurdandı.

— Evet!

(Devamı gelecek sayıda)

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Noel Baba

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,

Bir yıl atlıyorsunuz. Bir az durur düşünürseniz bunu daha iyi anlarsınız. 365 gün gerilerde kalıyor. Okulda, evde ve yolda geçen o günlerdeki uğraşmalarınızı da hatırlayınız. İnsanlar her yıla bir dilek, bir niyetle girer. Siz de öylesiniz. Sizin de arzularınız var. Sınıf geçmek veya yüksek bir derece ile okulu biitrmek içinizden geçen isteklerdir. Bunlar yılbaşlarında kurulan sofralarda konuşulan başlıca konulardır. Herkes birşey söyler. Büyükler, piyangodan tutun da ev sahibi olmak, yılı sağlıkla geçirmek için âdeta dua ederler Her yaşın düşünceleri bu sofrada açıklanır. Sizinkiler nedir ki? Sınıf geçmek, elbise yaptırmak, daha küçük kardeşleriniz, oyuncaklara kavuşmak için söyler, dururlar.

Yılbaşı gecelerini ailenizle, akrabalarınızla geçirdiğiniz gibi, arkadaşlarınız arasında da yapabilirsiniz Anne-babalarınız belki bir eğlenceye giderler. Sizler radyonun tertiplediği programdan faydalanarak, kendi aranızda eğlenebilirsiniz. Size karışan olmayacağı için en hoşunuza giden budur. Yılbaşı gecesi eğlencenize olduğu gibi, uyumanıza kimse karışmaz. İstediğiniz kadar oturur, oyunlar oynarsınız. Ertesi gün artık yeni yılın çocuğu oluyorsunuz. Tekrar 365 günlük bir zamanın başında bulunacaksınız.

Tarih dersinde okuduğunuzu bir hatırlayın: Sümerler güneşin doğduğu, battığı yerin zaman zaman değiştiğini görmüşlerdi. Gündüz ve gecelerin vakit vakit uzayıp, kısaldığını anlamışlardı Bunlara göre tarlaların ekileceğini, başakların sararacağını, ırmakların taşacağını sezmişlerdi. Bunların dört mevsim içinde olduğunu ve bunun bir yıl olabileceğini hesaplamışlardı. İşte o zamanlardan, Sümer Türkleri tarafından bulunan yıl devam ediyor. Yılın bulunuşu eskidir, fakat yaptığımız toplantı ve eğlenceler yenidir Evvelce bunu yalnız yabancılar yapardı. Yurdumuzdaki Hıristiyanlar kendi semtlerinde çılgınca eğlenirler, çalgı çalıp coşarlardı. Bu âdeti yakın zamanlarda, kendimize uydurarak, biz de yapmağa başladık Bizim yaptığımız bu eğlencelerin Hazreti İsa ile, Noel Baba ile hiçbir ilgisi, ilişiği yoktur ve olamaz Türk çocuğu yalnız ve yalnız kendi inanışına yakışır şekilde eğlenerek yeni yıla girer.

NOEL BABA
(Alışamıyacağız, bizden değil)

Noel Baba, bir rivayete göre Hıristiyan diyarında bulunmuş. Noel Babanın doğduğu veya bulunduğu yerde kürk giydirecek bir iklim, dolaştığı yerde kalın çizmeleri ayağa çektirecek karlı yerler yoktur, sert rüzgâârlar esmiyordu. Türk çocuğu her şeye inanmamalıdır. Her yılbaşında onun resimlerini göreceksin. Oyuncak mağazalarının vitrinlerinde şöyle bir seyredeceksin. Belki de çocuklara oyuncak, yemiş, şeker getiren budur diye söylenenleri de işiteceksin.

Fakat sevgili çocuğum, unutma ki, yılbaşında sana hediye alan, oyuncak getiren Noel Baba değil, asıl kendi öz babandır. Yine sana yılbaşlarında güzel ve iştah açıcı sofra hazırlamak için yemişler, şekerler taşıyan biricik annendir. Noel Baba değil!

Hepinizin yeni yılı başarılı olsun!

Yılbaşlarında hediye alan anne ve babadır, Noel Baba dedil!

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Akdeniz bölgesinin önemli şehirlerine konan numaraları, aşağıdaki yerlerine doldurun:

( ) Adana, ( ) Mersin, ( ) Antalya, ( ) Isparta, ( ) Burdur, ( ) Antakya, ( ) İskenderun, ( ) Maraş.

Uygun ve doğru kelimelerle doldurunuz:

Akdeniz Bölgesinin yazları çok ....., kışları ..... dır.
Torosların en önemli geçidi ..... Boğazıdır.

Akdeniz bölgesinden dökülen nehirler hangileridir. Doğrulara × koyunuz:

Meriç — Seyhan Gediz — Ceyhan — Göksu

Akdeniz bölgesinde yetişen ürünlere × koyunuz:

Tütün — Pamuk — Üzüm — Pirinç — Kereste — Afyon — Portakal — Tahıl

Akdeniz Bölgesinin nüfusu Karadeniz Bölgesinden daha .... dir.

Kalabalık — Seyrek

Cümlere uygun kelimeler koy:

Devletin halktan aldığı paraya ..... denir.
Makbuz karşılığı verilen vergilere ..... vergi denir.
Farkında olmadan verilen paraya ..... denir.

Vergileri çeşitlerine göre numaralayınız:

1 — Vasıtalı vergi
2 — Vasıtasız vergi

( ) veraset vergisi, ( ) gümrük vergisi, ( ) inhisarlar vergisi, ( ) arazi vergisi, ( ) nakliye vergisi, ( ) bina vergisi.

Uyan tarihleri savaşların soluna koy:

.....	Mohaç Meydan Savaşı	1570
.....	Preveze Zaferi	1526
.....	Mısır'ın alınması	1538
.....	Çaldıran Savaşı	1517
.....	Viyana'nın Kuşatılması	1514
.....	Kıbrıs'ın Alınması	1529

Sokollu Mehmet Paşa'nın öldürülmesile başlayan ve İkinci Viyana kuşatmasına kadar devam eden zamana ..... devri denir. Kanije kalesini Avusturyalılara karşı koruyan kahraman kumandan..... dır.

Fazıl Ahmet Paşa — Merzifonlu Kara Mustafa Paşa — Tiryaki Hasan Paşa

Tiryaki Hasan Paşa Köprülü Mehmet Paşa Sokullu Mehmet Paşa

Duraklama devrinin en cesur ve ünlü padişahı ..... dır.

Kanuni — II. Osman — Deli İbrahim — IV. Murat

Zitvetorok Barışı 1606 tarihinde ..... lerle yapıldı.

Venediklilerle — Ruslarla — Avusturyalılarla

Perikles İskender Solon

Atina'nın en parlak devri ..... zamanında idi

Mora Yarımadasında kurulan devletin adı ..... dır.

Atina — Isparta — İyonya

Pers savaşları kimler arasında yapıldı? Doğru olana × koyunuz

Atinalılarla — Ispartalılar
Ispartalılarla — Persler
Perslerle — Yunanlılar

Pers savaşları M.Ö. ..... yılında oldu.

100 — 500 — 1000 — 1500

Atina'da ..... adılı filozof halk idaresi kurdu.
Ispartalılar ..... bir milletti.

DANYAL ALP

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

DOĞU TÜRK elinde Uluğ Han hükümdar bulunduğu zaman Beş Balık, Yarkent ve Hotan'a kadar hâkim olmuştu. Bura Türkleri çok çalışkan olup içlerinde tembel bir insanı yaşatmazlardı. Önce ona bir iş bulurlar, şayet bu işte de çalışmazsa sınır dışı ederlerdi. Çünkü her türlü fenalığın tembellikten geldiğini anlamışlardı. Fakat komşuları Çinlilerle Moğollar bunların aksine pek tembel insanlardı. Bu yüzden bu ülkede sefalet ve huzursuzluk devam ediyordu. Aç kalan bu insanlar çalışarak büyük servetlere sahip olmuş olan insanların ülkesine akınlar yaparak her tarafı talân ediyorlardı.

Hakan Uluğ Han bu çapulculardan bıkıp usanmıştı. Bir gün ava gitmişti. Dönüşünde alıal morumor bir atlı Hakanın karşısına gelerek:

— Hakanım yine Çinliler akınlara başlayarak her tarafı talân ediyorlar, diye haber verdi. Hakan atını sürerek karargâhına geldi. Askerlerine:

— Ey Türk oğlu! Yine bu aç kurtlar zengin ülkelerimize karınlarını doyurmak için saldırıyorlar. Bunlara karşı cenge hazırlanınız! diye emir verdi. Hakanın gayet bahadır bir kumandanı vardı. Bunun adı Danyal Alp'ti.

Hakan, Danyal Alp'i huzuruna çağırarak:

— Benim koç yiğitim! Çinlilerle harbe karar verdim. Hazır mısın?

— Türk oğlu her zaman silâhlıdır, talimlidir. Savaşa da hazırdır. Emriniz başım üstüne.

— Çinlilere bu defa iyice bir ders vermek lâzımgeliyor.

— Hakanım, bunlar kesilmekle bitmiyorlar. Dörtyüz milyon insan nasıl tükenir?

— Bunlar hem kalabalık, hem tembel oldukları için bir medeniyet de kuramamışlar.

— Hakanım bizim en kötü talihimiz, Çinlilerle komşu oluşumuzdur.

— Bu komşuluk devam etikçe sarılarla, beyazların kavgası bitmeyecektir.

Danyal Alp:

— Düşmanı kuvvetli olanın devleti ve ordusu da kuvvetli olur.

— Herne ise. Sen kuvvetlerini topla, öncü olarak bunlara karşı taarruza geç. Ben de ordularımla arkandan geliyorum, dedi.

Danyal Alp, Hakanın huzurundan çıkarak askerlerinin başına gitti. Ve onlara:

— Koç yiğitlerim, hedefiniz Çin Seddi, ileri! diye bir emir verdi. Koç yiğitler atlarına atlayarak Danyal Alp'ın arkasından bir kara bulut gibi Çin ülkesine akın ettiler. Günlerce yol aldıktan sonra Çin sınırına yakın bir vadide Çin askerlerine rastgeldiler. Düşmanı gören Danyal Alp:

— İleri! Hücum! emrini verdi. Kahramanlar yalın kılıç Çinlilere taarruz ettiler. Bu ıssız ve kayalık vadi içinde bir kanlı kavga başladı. Kısa bir zaman içinde Çinlilerin başları havada uçuyor, bir çoğu da cansız yere seriliyordu. Bu anda Danyal Alp şu kumandayı verdi:

— Geri dön!

Türk askerleri galip bir vaziyette iken birdenbire geri kaçmaya başladılar. Bu durumu gören Çinlilere bir cesaret gelerek Türkleri takibe koyuldular. Bu, Danyal Alp'in yaptığı bir harp hilesi idi. Bu vadinin iki tarafını ayrıca okçular tutmuşlardı. Bunlar düşmanı görünce öyle bir ok yağmuruna tuttular ki, bir tek insan bile kurtulamadı. Bir çoğu cansız yere yuvarlandı. Pek çoğu da yaralanıp atlarından yuvarlandılar. Danyal Alp'in ilk taarru-

DOKTORUNUZ diyorki

ÇOCUKLARDA GÖRÜLEN KUSURLU KONUŞMA ÇEŞİTLERİ

Sokakta, okulda ve bazan da evde arkadaşlarınız veya kardeşleriniz arasında kulaklarımıza hiç te hoş gelmeyen bazı kusurlu konuşanlara rastlamışızdır. Bunlar neden ileri geliyor? Nasıl önüne geçilebilir?

Burundan konuşmak (Hımhımlık)

Bu şekil konuşma muhtelif hastalıklardan olur. Devamlı ise konuşanda: Tavşan dudağı, damak yarığı, damak felci olabilir; şayet gelip geçici ise nezle veya anjinden ileri gelebilir. Her iki şekilde de bir doktor muayenesi gerekir.

Pelteklik

Konuşma anında ağzın gerekli şekli almamasından ileri gelir. Bunun önüne geçmek için: Dilin ucunu alt kesici dişlerin arkasına koymak, dişlerin kenarlarını birbirine mümkün olduğu kadar yapıştırmak ve bundan sonra konuşmak gerekir.

Kekeleme

En fena konuşma hatasıdır ve bir hastalık halidir. Erkek çocuklarda kızlardan daha çok görülür. Nasıl tedavi edilebileceğini de gelecek hafta konuşacağız.

Dr. TURAN HATİBOĞLU

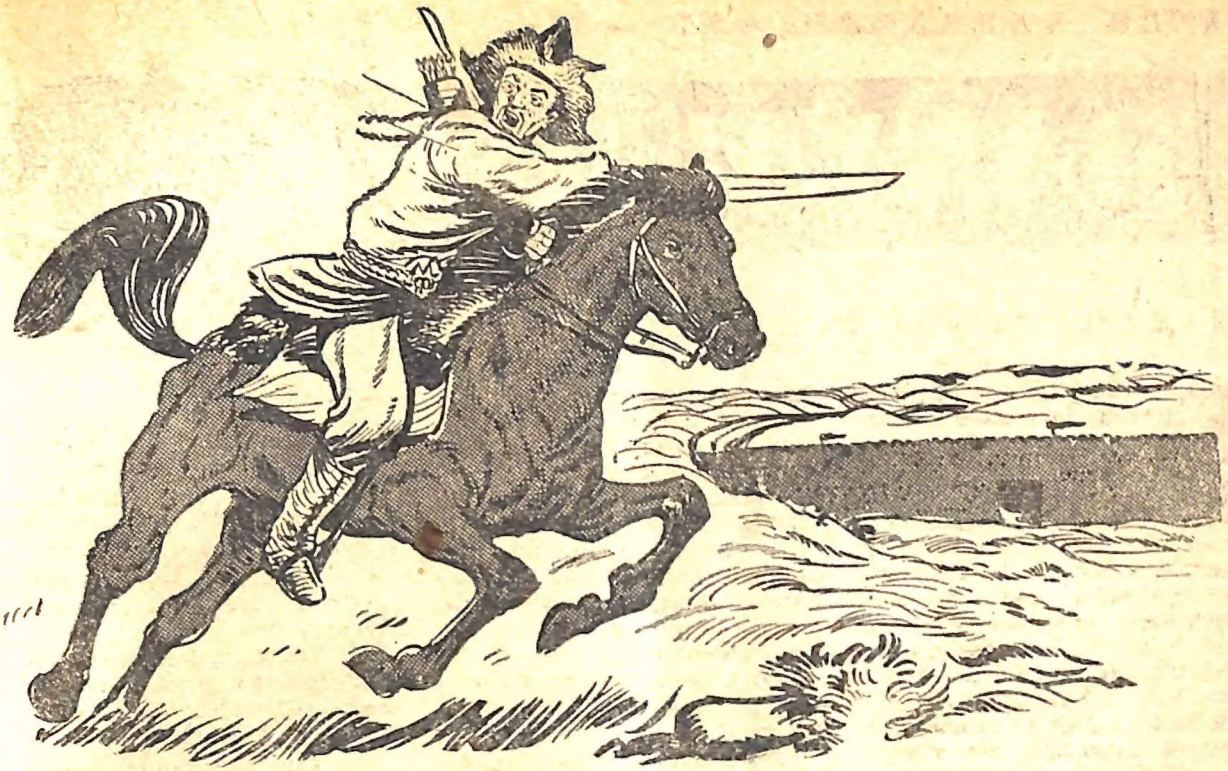

— Koç yiğitlerim, hedefiniz Çin Seddi, ileri!...

zunda kendisinden de ölenler oluyordu. Halbuki bu harp oyunu ile bütün bir kuvvetini bir anda mahvetmişti. Bunları yenen Danyal Alp, arkadan gelen kuvvetleri de perişan etmek üzere geri dönüp vadiden çıktı. Bir ovada daha büyük kuvvetlere rastgeldi, hemen askerlerine:

— Top olun! diye emir verdi. Türk askerleri derhal top oldular. Atlarını arkalarına birbirine yanaştırmak suretiyle birer daire teşkil ettiler. Bu harp oyunu ile düşmanın nizam halindeki topluluğunu mecburi olarak parçaladılar. Bu bir nevi gerilla harbi usulü idi. Türkler kuvvetli pazularıyle çektikleri okları düşmana yollamaya başladılar. Çin askerleri bu çeşit harbe alışmadıklarından intizamları bozuldu ve birbirlerine karıştılar ve hangi gurupla savaşacaklarını şaşırdılar. Hiç bir millette görülmemiş olan bu harp bütün şiddetiyle devam ederken, Hakan Uluğ Han'ın kuvvetleri de muharebe meydanına yetişti. Hakanın ordusu bir dörtgen şeklinde idi. Sağ kol ve sol kol öncü ve ardçı olmak üzere dört kısımdan ibaretti. Sağ koldaki atlılar al, sol koldakiler doru, öncüler kır, arkadakiler yağız atlar üzerine binmişlerdi. Sağ ve sol kollara birer tekin kumanda ediyordu. Kalbte Hakan ve önünde kurt başlı Gök Bayrak dalgalanıyordu. Bu ordu, bütün düşmanı sağından ve solundan sarmak suretiyle bir hilâl içine aldı. Ve bu suretle bir saat içinde koca bir Çin ordusu perişan edildi. Birçoğu öldü, çoğu da kanlar içinde yaralı olarak yere serildiler.

Hakanın askerleri yaralı askerlerin üzerine öldürmek üzere dalkılıç hücum ettikleri zaman Danyal Alp'in gür sesi işitildi:

— Yaralılar ve esirler öldürülemez. Bu bir Ata töresidir! diye bağırdı. Bu kumandayı duyan Türk Hakanı Uluğ Han gülümseyerek:

— Aferin koca yiğit! Türk, yaralıları ve esirleri hiçbir harpte öldürmemiştir. Derhal esirleri toplayınız, onlara bir misafir muamelesi yapınız. Yaralıları kavgada bulunuan askerlerim paylaşıp çadırlarına götürüp onları tedavi etsinler.

Danyal Alp:

— Türkün şanına ancak bu gibi fazilet yakışır! dedi.

Ona karşı Hakan:

— Türk öldürmez, yaşatır! dedikten sonra, Türk muzikası zafer marşları çalarak geriye döndü. Bu suretle Çinlilere acı bir ders verilmiş oldu.

Doğdu Bizden Medeniyet

Tarihimiz engin bizim,
Toprağımız zengin bizim!
Ne ararsan vardır bizde,
Yürürüz bir nurlu izde!

Fırtınadan korkumuz yok,
Yıldırımdan farkımız yok!
Hükmeyleyip üç kıt'aya,
Şeref verdik Yıldız-Ay'a!

«Oğuz Nesli» soyumuzdur,
Kahramanlık, huyumuzdur!
Şark'ı Garb'a bağlarız biz,
Gönüllerde çağlarız biz!

Yüreklere sokup ateş,
İnsanlığa olduk güneş!
Yüksek fikir, iyi niyet,
Doğdu bizden medeniyet!...

F. Cemal Oğuz ÖCAL

Küçük Satıcı Kızın ÖLÜMÜ

ANDERSEN'DEN BİR YILBAŞI MASALI

KORKUNÇ bir soğuk vardı. Kar lâpâ lâpâ yağıyordu Bu, yılın son akşamı, yâni yılbaşı gecesi idi.

Soğuğun, karanlığın içinde küçük, fakir bir kızcağız yalın ayak yürüyordu. Sokağa çıkarken ayaklarına terlikler giymişti, ama bunlar hiçbir şeye yaramamıştı Zira onlar vaktiyle annesinin giydiği terliklerdi ve kendi ayaklarına çok büyük geliyordu. Ustelik bir caddeden geçerken hızla gelen bir araba yüzünden onları ayağından düşürmüştü Terliklerin biri tekerleklerin altında ezilmiş, yerdeki kar ve çamurla karışmıştı. Diğerini işe yaramaz bir çocuk alarak kaçmıştı.

Bu yüzden yalın-ayak yürüyen küçük kızın ayakları soğuktan kızarıp morarmıştı Eski-püskü önlüğünde ise kutu kutu kibritler taşıyordu.

Onları satabilmek için yolcusu fazla olan bir köşebaşı arıyordu Fakat hava okadar soğuktu ki, gelip geçenler küçük satıcı kızın seslenişlerine aldırmadan kızla evlerine doğru gidiyorlardı.

Bütün gün hiç birşey satamamıştı. Zavallıcık açlıktan ölecek, soğuktan donacak bir halde yürümesine devam ediyordu Lâpâ lâpâ karlar, omuzlarına dökülen uzun sarı saçlarına yağıyor, başında bir örtü olmadığı için onları iyice ıslatıyor, fakat yavrucak bunun farkında bile olmuyordu.

Şehrin bütün pencerelerinde ışıklar parıldıyor ve sokaklardakızarmış et kokuyordu. O gece yılbaşı gecesiydi. Herkes yeni yıla neşeli bir şekilde girmeye hazırlanıyordu. Küçük kızcağız ise iyi kalbli büyükannesi sağken yaptıkları yılbaşı toplantılarını hatırlıyordu Fakat ölüm o güzel günlere son vermiş, mirasçılar araya girmiş ve şipşirin yuvalarından da mahrum kalmışlardı.

İki evin birleştiği bir köşeye çökerek büzüldü ve ayaklarını altına aldı Fakat gittikçe daha fazal üşüyordu. Babasından dayak yemek korkusuyla hiç kibrit satamadan da eve dönemezdi. Ustelik oturdukları yer de çok soğuktu. Pencerelerdeki delik deşikleri paçavralarla kapatmaya çalışmışlardı ama yine çok fazla soğuk oluyordu.

Soğuktan titreyen elleri sertleşmiş, katılaşmıştı. Ah! Şimdi bir kibrit yakıp bu titreyen parmaklarını kibritin alevinde ısıtabilse, nekadar güzel olurdu Nihayet elindeki kutudan bir kibrit alarak çaktı. Önceleri mavimtrak olan alev biraz sonra beyazlaştı ve kırmızılaştı. Oh tatlı ışık! Nekadar da sımsıcak yanıyordu. Küçük kızcağız yanan kibritin alevlerine gözlerini dikmiş hayale dalıyordu. Kendisini, tatlı bir ışıkla yanan koskoca demir bir sobanın karşısında hayâlâ ediyordu Bütün soğuk kış gecelerinde bu sobanın karşısında oturabilse, ısınsa nekadar iyi olurdu. Tatlı bir rehavet içinde ayaklarını karşısındaki sobaya doğru uzattı. Fakat tam bu sırada elindeki kibrit sönmüş ve soba kayboluvermişti. Kendisini okadar hayâle kaptırmıştı ki, önce hiç birşey anlıyamadı. Kocaman soba nasıl olmuştu da sönüvermişti Fakat biraz sonra kendine geldi. O kibritçi... satması için vermişlerdi. Yak... ğını duyacak olursa herhal... babası çok fena kızardı.

Fakat okadar çok soğ... vardı ki, kendini tutamadı... bir tane daha yaktı Kibrit ... lı bir ışıkla parıldarken, gör... rine tüller içinde bir oda gör... dü

Odada güzel bir sofra ... zırlanmıştı. Masanın üstün... kızarmış bir hindi ve kıpkır... zı elmalar vardı. Hattâ hin... sırtında kocaman bir çatalla ... baktan atlamış, kendisine doğ... geliyordu. Sonra... kibrit yı... den söndü ve tekrar karan... duvarlardan başka birşey g... rünmez oldu. Yine sadece ... soğuk ve karanlık vardı

Yeniden bir kibrit çaktı ... etrafına o tatlı aydınlık yeni... yayıldı. Ve birden küçük kı... cağız karşısında büyükanne... nin gülümseyen yüzünü gör...

Küçük kız: «Büyükan... diye haykırdı. «Beni de yanın... al. Kibrit sönünce sen de kay... bolacaksın, tıpkı sobanın, kızar... mış hindinin kayboldukları gi... Ne olursun büyükanne beni ... yanına al. Burada bırakma. S... ninle evvelce nekadar mesutt... Ozamanlar uslu durursam b... nim de seninle beraber gelebi... leceğimi söylerdin. Ne olursu... büyükanne, Allahımıza söyl... benim de seninle gelmeme mü... saade etsin. O senin arzun... reddetmez...»

Kibrit söndü ve küçük k... zın içini tatlı bir hisle doldura... hayâl de birden kayboluverdi.

Ozaman küçük kızcağız bü... yükannesinin hayâline yeniden kavuşabilmek ümidiyle kutuda nekadar kibrit varsa hepsini birden yaktı. Kibritler ortalığı öylesine aydınlatmışlardı ki, her yer gündüz gibi olmuştu. Büyükannesi ise hiçbir zaman bukadar büyük ve güzel görünmemişti.

☆

Ertesi gün kar yine heryeri kaplamıştı Fakat gök masmaviydi ve pırıl pırıl bir güneş parıldıyordu. Evlerden çıkan halk neşe içinde konuşuyor, gülüşüyordu.

Biraz sonra köşebaşında küçük satıcı kızın soğuktan donmuş cesediyle karşılaştılar. Dudaklarında hâlâ tatlı bir gülümseme vardı. Yılın son günü ölmüştü. Yanıbaşında boş kibrit kutusunu görenler, herhalde ısınmak istemiştir, diye düşündüler. Fakat onun o kibrit alevlerinin tatlı ışığında büyük annesiyle beraber yeni yıla nasıl bir neşeyle girdiğini kimse bilmiyordu.

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

OZ-KAR BİR SÜRÜ FENALIKLAR YAPIP ZAVALLI BRAND'I DA ÖLDÜRDÜKTEN SONRA GÖRÜNMEYEN ADAM KILIĞINDA DÜNYADAN KAÇMAĞA ÇALIŞIYORDU...

OZ-KAR BİR KENARDA SAKLI BULUNAN HAVA MOTOSİKLETLERİNDEN BİRİNE ATLIYARAK DERHAL HAVALANDI.

32

GÖRÜNMEYEN ADAM'ın PEŞİNDE

YILDIRIM KAPTAN DA BİR DİĞERİNE ATLADI...

O CANAVARI YAKALAMADAN GELME YILDIRIM, KAPTAN!

DİKKAT ET SENİ ÖLDÜRMESİN!

SUSUN ÇOCUKLAR ADAMI ŞAŞIRTMAYIN!

O DÜŞMANINI SİZDEN ON DEFA DAHA İYİ TANIR...

OZ-KAR'I YAKALADIĞIM ZAMAN ZAVALLI BRAND'IN YANIMDA OLMASINI İSTERDİM... İNTİKAMIMIZI NASIL ALACAĞIMI GÖRMELİYDİ'...

GALIBA SU FABRİKA BACASINDAN ÇIKAN DUMANIN İÇİNE SAKLANDI...

DUMANIN İÇİNDE

ARRR... MAAAVVİ. DUMANIN İÇİNE GİREREK HEPSİNİ ALDATTIM. BU DÜNYALILAR HAKİKATEN APTAL MAHLÛKLAR...

DUMAN BİTTİ.. AMA BEN DE YILDIRIM KAPTANDAN KURTULDUM. O NE? RADYO İŞARET VERİYOR!

DİKKAT... DİKKAT... OZ-KAR DUMANA GİRMEKLE HİÇ İYİ ETMEDİN!

HUH??

EVET... GERÇİ DUMAN SENİ BİR MÜDDET BENİM GÖZÜMDEN SAKLADI. AMA BENİ DE SENDEN SAKLADI

ARRR!.. YILDIRIM KAPTAN

OZ-KAR, BİRDENBİRE ARKASINDA YILDIRIM KAPTANI GÖRÜNCE ŞAŞIRMIŞ!

SENİ TAM ATIŞ SAHAMA ALDIM OZ-KAR!

AU

BU HERİFTEN KURTULUŞ YOK BENİM İÇİN!

KAÇMAYA ÇALIŞMA OZ-KAR... SENİ TUZLA BUZ EDERİM!..

MİAVV! SÖYLE YİLDIRIM. RADARIN OLMADIĞI HALDE O DUMANIN İÇİNDE BENİ NASIL BULDUN?
BEN HERKESE SIRRIMI SÖYLEMEM AMA SANA SÖYLİYEYİM!

GÖRÜNÜRDE SAKLANABİLECEĞİN BAŞKA YER YOKTU DA ONDAN!
BRAVO! ÇOK ZEKİSİN...

ŞİMDİ DE ZEKÂNI GÖSTER BAKALIM!.. UÇUŞ KEMERİMİ TAKARAK BOŞLUĞA ATLIYORUM.

HAY KÖR TALİH... ADAM GÖRÜN MÜYOR Kİ BOŞLUĞA ATLAYIP ATLAMADIĞINI BİLEYİM...

AMA HERŞEYE RAĞMEN PEŞİNDEN İNMEM LÂZIM...
YERE İNER İNMEZ GİDER UÇAN MOTOSİKLETİ KONTROL EDERİM.
YERE İNDİ. ŞİMDİ ÇIKIP BAKAYIM!.
HA HAH! YANILDIN YILDIRIM KAPTAN!
YILDIRIMIN MOTOSİKLETTEN İNMESİNDEN FAYDALANAN OZ-KAR HAVALANDI VE BİR UÇAĞIN KUYRUĞUNA KONDU...
YILDIRIM UÇAĞA YERE İNMESİNİ SÖYLÜYOR. AMA BEN ONLARI MERİHE UÇURTACAĞIM.
ALO... BURASI STAR UÇAĞI YILDIRIM KAPTAN YERE İNEMEM!.. İNMEĞE KALKARSAM OZ-KAR UÇAĞIMI BERHAVA EDECEKMİŞ!

ALO... STAR UÇAĞI! OZ-KAR'IN EMIKLERINE UYMAKTA HAKLISINIZ...
ONA UYMADIĞINIZ TAKTIRDE YOLCULARINIZIN HAYATI TEHLIKEYE GIRER...
FAKAT MERIH'E GITMEYI DE REDDEDIN.. ORAYA GITMEK HAVADA MAHVOLMAKTAN BETERDIR..
NE DEDINIZ? DAHA ILERI GIDEMEZ MISINIZ? NE DÖNECEK MISINIZ?
PSST!.. KOMUTANIM, YILDIRIM MIKROFONA VURARAK ISARET VERIYOR...
NE ISARETLERI?
ŞIFRELI VURUŞ ISARETLERILE BIRŞEYLER SÖYLEDI..
ÇABUK SÖYLE NE DEDI...
"ÇOK TEHLIKELI BIR ŞEYE KARAR VERDIM... SIZI MUTLAKA KURTARMAYA ÇALIŞACAĞIM" DEDI...

SEN DE ONA TIK... TIK LAR-LA BAŞARILAR DİLE...

HABERİ VERDİM KOMUTANIM.. İNŞAALLAH BAŞARIR...

HEPİMİZİN HAYATI YILDIRIM KAP-TANIN ELİNDE. BAKALIM NE OLACAĞIZ ?...

EVET KOMUTANIM BU İŞİN ORTAŞI YOK! YA KURTU-LACAĞIZ, YAHUT MAHVO-LACAĞIZ...

YILDIRIM KAPTAN YENİ BİR HABER YOLLUYOR.

ÇABUK... NE DİYOR?

"RADYONUZLA BANA MESAJ GÖNDERMEYİN OZ-KAR DU-YAR... ŞİMDİ ONU, ORADAN ATACAĞIM„ DİYOR.

HAZIR OLUNCA BANA HABER VERİN, DİYOR

SÖYLE HAZIRIZ!

YILDIRIM KAPTAN MOTOSİKLETİN UÇUNDAKİ TOPLARI SAVAŞ İÇİN HAZIRLADI...

ONA BİRDENBİRE SALDIRMALIYIM... YOKSA UÇAĞI MAHVEDER!...

GÜNEŞİ ARKAMA ALIP SALDIRIRSAM, GÜNEŞ GÖZÜNE GİRECEĞİ İÇİN BENİ GÖREMEZ...

BU İTME TOPUYLA OZ-KAR'IN MOTOSİKLETİNİ UÇAKTAN ÇIKARIP ATAYIM...

BENİ, UÇAK SELAMETLE UZAKLAŞINCAYA KADAR TUTAR, SONRA DA ASKERİ POLİSE TESLİM EDERİM...

HAH ...HAH...HA...
BENİ YAKALADIN SA-
NIYORSAN ALDA...
...YOR...

O NE? OZ-KARIN SESİ... UÇAK-TAN GELİYOR

YILDIRIM KAPTAN TAM YAKA-LADIM SANDIĞI ANDA OZ-KARIN SESİNİ UÇAKTAN DU-YUNCA PEK ŞAŞIRMIŞTI..

EYVAH UÇAKTAKİ-LER TEHLİ-KEDE!...

GÖRDÜN YA BEN SEN-DEN DAHA AKILLI İMİŞİM!...

PEKİ BU ADAM KAPAĞI AÇMA-DAN MOTOSİKLE-TİNDEN NASIL İNİP UÇAĞA GİRDİ?...

TAMAM KAPAĞI AÇMA-SINA LÜZUM YOK... MOTOSİKLETİN ALTINI DELMİŞ...

ATOM TABAN-CASİLE DE U-ÇAĞI DELEREK İÇERİ GİRMİŞ

ŞİMDİ BÜTÜN UÇAK-TAKİLER BU GÖ-RÜNMEYEN CANA-VARIN TEHDİDİ ALTINDA... ONLA-RA NASIL YAR-DIM EDEBİLİRİM...

YILDIRIM KAPTAN ŞİMDİ NE YAPACAK?...

GELECEK SAYIDA: GÖKYÜZÜND

SAVAŞ!

Mekteb ARKADAŞI

HİKÂYE

YAZAN: K. TUĞCU

ACELE bir işi vardı. Yeşilköy'e kadar gidiyordu. Şoföre:

— Dolmuş parasının tamamını veririm, dedi. Hemen gidelim. Ama yolda müşteri alırsan, aldığın para kadar eksik veririm.

Zaten pek yolcu yoktu. Şoför hemen çekti. Beyazıt'a geldikleri zaman tramvay durağından bir yolcu ileri çıktı. İşaret etti. Şoför durdu. Fakat yolcu ona bir göz atar atmaz hemen geri çekildi. Yüzü kıpkırmızı olmuştu. Tekrar yola çıktıkları zaman yolcu sordu:

— Neye binmedi acaba?

Şoför alaylı bir kahkaha attı:

— Binmez efendim, binmez, dedi. Hem bu zat kimdir, bilir misiniz? Genel müdürlerden biri. Fakat galiba yanlış bir yol tuttu da mahkûm olmaktan yakasını güç kurtardı. Gazeteler de yazdı onu.

— Sizinle ne alâkası var?

— Başınızı ağrıtmazsam anlatayım. Efendim, bu zatla ilkokula beraber giderdik. O zengin bir aile çocuğu, ben bir bakkalın oğlu. Benimle pek dost olmak istemezdi ama, aynı sokakta oturuyorduk. Korkaktı. Arkadaşları kızdırdığı için dayak yemekten korkardı. Bunun için yüzüme gülerdi. Eh, ben de daha o yaşta, eli, kolu tutan bir çocuktum. Fakat bir gün okulda bir hâdise oldu. Bir dolmakalem çalınmış. Herkesin üstünü aramağa başladılar. Biz arka sıradaydık. Hüsamettin'in (onun adı böyledir) sıradaki çantama birşey koyduğunu sezdim, ama soracak vakit kalmadı. Öğretmen herkes gibi benim de üstümü ve sonra çantamı aradı. Dolmakalem bende çıktı.

Ben öğretmenlerin ve müdürün karşısında ter dökerken Hüsamettin bahçede avaz avaz gülerek oyun oynuyordu. Ogünden sonra ne zaman birşey kaybolsa benden bilinir, ilk olarak sorguya ben çekilirdim. Babam malını iyi bilirdi. Benim hırsızlık yapmıyacağımdan emindi. Kendisine olup biteni anlatmıştım. Nihayet okula gidemez oldum. Bir zaman babamın yanında çıraklık ettim. Artık doktor veya mühendis olmak hevesim suya düşmüştü.

Bir iki defa ona, bana yaptığı oyunu anlattım. Bir zaman sırıttı ve nihayet inkâr etti. Okadar sinirlendim ki, mutlaka dövecektim. Bir gün bir köşede kıstırdım, ayaklarıma kapanacak kadar küçüldü. Ben de yüzüne tükürüp çekildim.

Babamın ölümünden sonra çeşitli işlere girdim. Nihayet bir dairede odacı oldum. Birgün daireye yeni bir müdür tâyin edildi. Baktım, bizim Hüsamettin. Onun da ilk işi benim işime nihayet vermek oldu.

Evlenmiştim, bir de çocuğum vardı. Günlerce işsiz kaldım. Neden sonra bir garajda otomobil yıkamağa başladım. Aylarca yarı aç, yarı tok çalıştım. Şoförlere yardım ederken araba tamirini ve motor kullanmasını öğrendim. Nihayet bir de ehliyet aldım. Garaj sahibinin birkaç arabası vardı. Birini bana verdi. Onun hesabına taksiye çıktım. Herkes çalardı, ben hesabımı dosdoğru verirdim. Bu yüzden gece gündüz çalışıyordum. İlk defa çok para kazanıyordum. Karım da idarelidir. İşe güvenmediği için elindeki geldiği kadar arttırıyordu. Sonunda taksitle bir otomobil aldım. Bakınız bugün, Allaha bin şükür gül gibi geçiniyorum. Küçük bir evim var. Mahallede hatırımı sayarlar. Çocuğum da okula gidiyor. Tanrı böyle istedi, böyle oldu. O Hüsamettin'e de kin gütmüyorum. Ama mahkemesi olduğu zaman gitmekten kendimi alamadım. İki jandarma arasında gelmişti. Ellerinde kelepçe vardı. Beni gördü. Öyle sarardı ki, neredeyse bayılacak. Nasıl oldu, bu sefer hırsızlığını kime yükledi, bilmem, fakat işte cezadan kurtuldu. Fakat ne zaman karşılaşsak böyle pancar kesilir ve savuşup gider.

Şoför içini çekti ve:

— Başınızı ağrıttım beyefendi, dedi. Buyurun Yeşilköy'e geldik.

İKİNCİ CİLDİMİZ BU SAYIDA TAMAMLANDI

Mecmuamızın ikinci cildi elinizde bulunan 32. sayı ile tamamlanmıştır. Daha önce de bildirdiğimiz gibi 1-16 sayılarımız birinci, 16-32 sayılarımız da 2 nci cildi teşkil etmektedir.

Birinci cildimizin olduğu gibi ikinci cildimizin cilt kapakları da 4 renkli olarak hazırlanmış, yalnız baskı ve kâğıt fiatlarında yükselme olduğundan ciltleme ücreti biraz arttırılmıştır. Şöyle ki:

Taşradan cilt kapağı isteyen okuyucularımızın bize 200 kuruş, mecmualarını göndererek ciltletmek isteyenlerin 350 kuruş göndermeleri lâzımdır.

İstanbul'da oturanlar, cilt kapaklarını 150 kuruş vererek alacakları gibi, şayet posta ile isterlerse 200 kuruş göndermelidirler. Mecmualarını ciltletmek üzere idarehanemize getiren okuyucularımızın ciltleri 300 kuruşa yapılacaktır.

Bu şartlar Yılbaşından itibaren birinci ciltlerini ciltletecek olanlar için de aynıdır, yani birinci cildi de bu şartlarla yapmaktayız. Ciltli olarak 1. cildin fiatı 7,5, 2. cildin fiatı 10 liradır.

Ödemeli muamele yapmadığımız için cilt bedellerini mutlaka posta havalesiyle veya damga ve posta pulu olarak yollamanız lâzımdır.

maymunlar ADASI

TEFRİKA : — 12 —

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

İHTİYAR boğuk bir sesle:

— Bizim tavuklar bunlar, dedi. Zamanla alıştılar bize. Onları yemleriz. Dallara tünerler. Ama bizim yaptığımız yuvaya yumurtlarlar.

Maymunu işaret etti:

— Dün size yolladığım bu zavallının adı Mazlum'dur. Çok küçükken anası öldü. Onu yanımıza aldık, keçi sütüyle büyüttük. Bize çok alıştı. Bizi anası, babası bilir. Bir konuşması eksiktir.

İhtiyar hazin bir sesle:

— Mazlum, dedi. Misafirlere ceviz getir!

Maymun yerinden kalktı. Lâstik gibi hareketlerle yürüyerek gözden kayboldu.

Bu sırada İhsan kalkarak hastanın yanına gitti. Avucuna döktüğü kolonya ile hastanın başını ve yüzünü serinletti İhtiyara:

— Ya soğuk algınlığı veya sıtma, dedi. Kuvvetli bir ağrısı olmadığına göre tropikal sıtma olacak. Bunu karşılayacak ilâçlarımız var. Memlekete dönünce daha esaslı bir tedavi yaparız.

— Memlekete mi?

İhtiyar hepsine ayrı ayrı taktı. Sonra gözlerini hastaya dikti. Bir zaman dalgın kaldıktan sonra:

— Hangi yıldayız, dedi.

Oğuz Bey:

— Bin dokuz yüz elli beş, dedi.

İhtiyar duvarın düzgün ağaçları üzerine çizilmiş birkaç rakama baktı ve söylendi:

— Bin dokuz yüz kırk birden beri, demek on dört yıl geçti.

Ve dönerek Adnan'a sordu:

— Hanife, senin anan sağ mı?

Adnan titrek bir sesle:

— Sağdır baba, dedi.

— Baba diyorsun bana ha? Bu da öyle söyler. Her zaman değil ama. Bazı bazı. Demek anan sağ. Bak ben onu hiç unutmadım. İyi kadındı o. Eğer yıllar geçip de buradan kurtulup insanların içine çıkacağımızdan ümit kesmeseydik daha iyi konuşurduk.

Bu sırada kucağında bir yığın hindistan cevizi ile şempanze gelmişti. Raftan testereyi aldı. Kabuğun kenarlarını çepeçevre inceltikten sonra tam ortasından ikiye ayırdı ve masanın üzerine koydu. Sonra diğerlerini de böyle ayırdı.

Misafirler cevizlerin sütünü içtiler. Çok serin ve hoş bir kokusu vardı. Oğuz Bey:

— Keçileri bu adada mı buldunuz? dedi.

İhtiyar o kısık sesiyle:

— Hayır, dedi. Beni adaya bırakan Manilla'daydı. Haftalarca deniz üzerinde kalmak hayvanı hasta etti. Gebeymiş de. Benimle beraber adaya bıraktılar. Dönüşte alacaklardı. Cins bir hayvanmış. İki yavru yaptı. Senesine bunlardan iki dişi yavru daha aldık.

— Sizin herhalde çok meraklı bir hikâyeniz var. Hastamız biraz iyi olsun, bunu hepimize birden anlatırsınız.

ADADAKİ İLK GÜNLER

O GÜN, akşama doğru ilk tedavisi yapılan hasta, yatağında oturacak hale gelmişti. Oğuz Beyin emriyle İhsan onun yanından ayrılmıyordu. İhtiyar bu netice üzerine hepsine ayrı ayrı teşekkür etti ve ağladı.

Dragon'dan getirilen büyük bir çadır ormanın en müsait bir yerine kuruldu. Hava gayet sakin ve deniz yatkın olduğu için gemide iki nöbetçi kaldı. Diğerleri tamamiyle adaya çıktı.

Bütün heveslerine rağmen dayanılmaz bir sıcak, ormanın içinde bile gemicileri yıldırıyordu. Sık ağaçların arasında kalan havada hiçbir esinti olmuyordu. Durdukları yerde terliyor ve ağır bir baş ağrısı duyuyorlardı.

Buna rağmen ada hakkında bir fikir edinmek isteyen Oğuz Bey ihtiyarın tavsiyesiyle bir kafile tertip ederek adanın tepesine doğru yola çıktı.

Ağaçlığa bir saatte vardılar. Orada gayet yumuşak bir hava vardı. Bu çorak tepeye on iki ağaç dikilmişti. Buradan adanın bütün kıyılarını görmek

— Hanife anan sağ mı?

mümkün oluyordu. Adayı kuşatan sarp kaya seddi ada ile arasında bazen bir mil kadar tutan bir deniz parçası bırakmıştı. Yalnız daimî fırtınalara maruz olan şark tarafında dar bir giriş yeri vardı. Burasının da dalgalar tarafından açıldığı anlaşılıyordu.

Ufukları dürbünle boşuboşuna aradılar. En küçük bir kara parçasını görmek bile mümkün değildi.

Ağaçların arasında ağaçtan yapılmış büyük bir kulübe enkazı görünüyordu.

Yukarıda insana ürküntü veren bomboş ufuklardan başka görülecek birşey yoktu. Aşağıya indikleri zaman ihtiyarı kampta gördüler. Gemiden getirilen bir keten pantalonu ayağına geçirmişti. Oğuz Beyi görünce:

— Biz oraya ağaçlar diktik, dedi. Uzaktan gemiler görür de bunun insanlar tarafından yapıldığını anlar, uğrayıp bizi alırlar diye. Ama bin güçlükle oraya diktiğimiz ve hergün sulayarak yaşamasını temin ettiğimiz o ağaçlığı kimse görmedi. Çünkü buraya gemi uğramaz. Deniz yollarının dışında kalır. Yalnız bir defa, bir uçak geldi. Bir japon uçağı. Nereden ve niçin geldiğini bilmiyoruz. Motor sesini gece duymuştuk. Arkasından bir patlama oldu. Ertesi sabah koşup aradık. Tepeye yakın bir sırtta uçak burnu üstüne saplanmış ve orada yanmıştı. Etrafına saçılan bazı eşyadan bunun Japon olduğunu anladık. Tamamiyle yanmış iki insanla karşılaştık. Demirlerin üstünde kurşun delikleri vardı. İşte bütün görüp göreceğimiz bu oldu

İhtiyar gemici gittikçe açılıyordu. İlk anlardaki tutukluğu konuştukça azalıyor, oğlunun geceyi derin bir uyku içinde geçirerek sabahleyin acıkmış olarak kalkması ve kendisine verilen gemici pantalonunu giymesi onu biraz da neşelendiriyordu.

Üçüncü gün Dragon'un on iki yolcusuna salaşta bir ziyafet verdi. Biraz daha iyileşen oğlunun yardımiyle odanın önündeki yere iki yontulmuş ağacı uzatarak bir masa yapmış ve yine agaçlar uzatarak oturulacak yerleri temin etmişti

Kahvaltıya gelen misafirleri deliğin başına karşılayıp birer birer ellerini sıktı.

Odanın arkasındaki çıkıntı bir mutfak vazifesini görüyordu. Toprak çanaklar içinde, şeker kamışı üzaresiyle tatlılaştırılmış keçi sütü, rafadan yumurta, çeşitli ada meyvaları, garip bir peynir ve külde pişirilmiş mayasız bir ekmek, gezginlere daha başka bir çeşni verdi.

Yemek sırasında gayet neşeli bulunuyorlardı. İki ağaç adamı saç ve sakallarını dikkatle taramışlardı. Şempanze gayet itina ile servis yapıyordu.

Kahvaltıda şu konuşma oluyordu:

— Tereyağını nereden buluyorsunuz?

— Keçi sütünden çıkartıyorum. Bir yayık yaptım Yalnız sütte yağ nisbeti çok az.

— Ya peynir?

(Devamı gelecek sayıda)

HER HAFTA BİR İLİMİZ

ORDU

Ordu'nun denizden görünüşü

Anadolu'nun Doğu Karadeniz kıyılarında Ordu adlı bir ilimiz vardır. Ordu şehri de işte bu ilin merkez ilçesidir.

Ordu, yeni bir şehirdir. Eski bir tarihi yoktur. Seksen sene evvel burası ufak bir kayıkçı iskelesinden ibaretti. Kıyı boyunca işleyen küçük yelkenli gemilerin, bozuk havalarda sığındıkları küçük bir kayıkçı ilekelesi.

Ordu, Doğu Karadeniz kıyılarının göze çarpar çıkıntılarından birinin güney-doğusunda Batı ve Kuzey-batı rüzgârlarına kapalı, küçük bir limandır. Onun için kısa zamanda çabuk gelişmiştir. 1866 yılından sonra Rize'den ve Mesudiye'den buralara göç eden insanlar Orduyu bir şehir haline koydular. Fakat 1874 yılında olan bir yangın bu küçük şehri silip süpürdü, yoketti.

Yanan şehrin yerine güzel bir plâna göre geniş caddeleri, güzel çarşısı ve mahalleleri ile yeni Ordu kuruldu. Bugünkü Ordu ili denizden yüksekliği 450 metreye varan Boztepe adlı bir dağın denize bakan yüzünden kıyıya doğru uzanan sevimli bir şehirdir.

Havası yumuşak ve rütubetlidir. Dağlardan inen derelerle de bol bol sulanır. Düzlük yerlerinde pirinç yetiştirilir. Yazın sıcak günlerinde fazla ıslak olan havası ağırlaşır; halkın bir kısmı Çambaşı adı verilen yaylâya çıkar.

Ordu ili memleketimizin en iyi fındık yetiştiren ülkelerinden biridir. Ordu kasabasında da fındık ayıklayan fabrikalar vardır. Niksar ve Şebinkarahisar, Ordu limanı ile denize bağlanır. Bu bakımdan yurdun bir kısım iç bölgelerini denizle birleştiren önemli bir şehirdir.

1955 sayımına göre nüfusu 409.891, yüzölçümü 5.377 kilometrekaredir. Bu ile bağlı ilçeler şunlardır:
Akkuş, Fatsa, Gölköy, Mesudiye, Perşembe, Ulubey, Ünye.

ŞEREF KÖŞESİ

Kemal AKAYDIN ☆ Ankara, İhsan Sungu İlkokulu, 5/B, No. 21

Ayşe ERGE ☆ Ankara, İhsan Sungu İlkokulu, 3/F, No. 444

Ferruh DİNCER ☆ Muş, Atatürk İlkokulu, Sınıf 2

Savaş SUNGUR ☆ Diyarbakır, Ziya Gökalp İlkokulu, 5, 800

İlhan UÇAR ☆ Ceyhan, Cumhuriyet İlkokulu, 5/A, No. 273

Solmaz GÜL ☆ Ankara, [illegible] kulu, 3/A, No. 65

Asuman ERMİŞ ☆ Adana, Cumhuriyet İlkokulu, 5/A, 556

Osman ERMİŞ ☆ Adana, Cumhuriyet İlkokulu, 1/A, 544

Utku KANIK ☆ Ankara, Necatibey İlkokulu, 2/C, No. 365

Aral ÇİĞ ☆ Üsküdar, Rakkastepe İlkokulu Sınıf 3, No. 112

Yaşar BEŞOĞUL ☆ Konya, Mümtaz Koru İlkokulu, 1/C, 146

Nevzat YANAR ☆ Kesan, Yatılı İlkokulu sınıf 5/B, No. 317

Sevinç Değer ☆ Topkapı, Kara Ahmet Paşa İlko., 5, A. 705

Sevil Değer ☆ Topkapı, Kara Ahmet Paşa İlkokulu, 4/B, 181

İzzet GÜLER ☆ Ödemiş, Zafer İlkokulu, Sınıf 4, No. 303

Deniz UYSALER ☆ Beşiktaş, Kılıçalipaşa İlkokulu, 2/A, 468

Hatice Köftecioğlu ☆ Yenişehir, Süleymanpaşa İlkokulu, 2, 122

Handan Köftecioğlu ☆ Yenişehir, Süleymanpaşa İlk., 1/B, 297

Aysun YÜCEL ☆ Ankara, Namıkkemal İlkokulu, 4/B, 333

İsmail Alpertunga ☆ Beşiktaş, Şair Neidm İlkokulu, 4/B, 272

Nebiye Alpertunga ☆ Beşiktaş, Şair Nedim İlkokulu, 2/A, 271

Kemal Tanrıkulu ☆ Ankara, Kurtuluş İlkokulu, 1/C, No. 1496

Emin KAYIŞ ☆ Ş. Kâmil Atalay İlkokulu, Cınıf 1, No. 472

M. Yıldırım Kaynak ☆ Akhisar, Altıaylık İlkokulu, 3/A, 713

Dünyanın en kısa maçı yarım dakika sürmedi

YAZAN: SULHİ GARAN

1951 senesinin aralık ayında Almanyanın Baden şehrinde çok garip bir futbol maçı oynanmış; amatör kümeden Eppelheim ile Wiesloch takımları arasında yapılan, futbol tarihinde eşine rastlanmıyan bu karşılaşmaya «dünyanın en kısa maçı» ünvanı verilmiştir.

Bilindiği gibi; resmî müsabakalarda kırkbeşerden iki devre olarak 90; gençler arası karşılaşmalarda 80 ve hususî kontralarda devreler yarımşar saat hesabile en az 60 dakika oynanan futbol maçı yerine, şimdi anlatacağım müsabaka belki bir dakika bile devam etmemiştir.

Alman futbol federasyonunun resmî lig maçlarının Berlinde yukarda isimlerini saydığım iki kulüp karşılaşırken; oyunun bitimine yarım dakika kala hakem Wiesloch takımı aleyhine bir penaltıya hükmetmiş fakat maç durdurulup, top, gol çizgisine onbir metre mesafede bulunan penaltı noktasına konuncaya ve oyuncular kaidelerde kayıtlı yerlerini alıncıya kadar oyun müddeti son bulduğu için hakem maçı bitirmiş..

Şu kadar ki; her türlü kabahatin cezası, maçın bitmesiyle nihayet bulacağı halde: futbol kanununa göre penaltı cezası oyun bitmiş olsa dahi, çektirilir.

Gayet tabiî şekilde bu kanuna uygun hareket eden hakem oyunun bitim düdüğünü çaldıktan sonra, oyunculara dönerek:

— «Maç bitti. Fakat, yalnız penaltı durumu için oyunu uzatıyorum» demiş.

Normal veya uzatma penaltılarının çekilişi aynidir. Futbol nizamlarına göre:

1 — Penaltıyı atacak oyuncu ile, yalnız kaleci, penaltı sahası denilen, kale önündeki büyük dörtgen içinde durmak mecburiyetinde olup, ayrıca kaleci, kendi gol çizgisi üzerinde ayaklarını kıpırdatmadan vuruşunun yapılmasını beklemek mecburiyetindedir.

2 — Diğer bütün oyuncular, penaltı sahaları dışında ve toptan en az 9 metre uzakta bulunacaklardır.

3 — Penaltıyı çekecek oyuncu topa dokunup, top 70 santim mesafe katedinceye kadar hiçbir oyuncu yerinden oynıyamıyacaktır.

4 — Penaltı vuruşu ileri doğru yapılacaktır.

Bu saydığım 4 maddeye riayet edilmez ve bu esnada penaltı çekilerek bir gol kaydedilirse; hakem hatayı yapan tarafın durumuna münasip bir karar verir ve buna göre şayet hatayı işliyenler, kalelerine penaltı çekilen takım oyuncularıyse gol kabul edilir, değilse gol kabul edilmez ve atış yeni baştan yaptırılır.

Hata yapanlar; şayet hücum edenler, yani penaltıyı çekenler ise, attıkları gol kabul edilmez, vuruş tekrarlattırılır; eğer top avuta çıkmışsa avut kabul edilir.

Dünyanın en kısa maçı kabul edilen, fakat yaptıkları birinci karşılaşmada uzatma penaltısı kazanan takım, vuruşu yaptığı ve bir gol kaydettiği böylece mağlûbiyetten 1 : 1 beraberliğe yükseldiği halde; kendilerine penaltı çekilen takım oyuncuları kaidelere aykırı hareket ettiler, bu esnada da uzatma müddeti bitti, diye hakem oyunun son düdüğünü çalıyor.

İlgili makamlara müracaat ve itiraz üzerine hüküm komitesi itiraz eden Eppelheim takımını haklı bularak maçın tekrarına karar vermiş; amma bu penaltı bir uzatma penaltısı olduğu, yani maçın normal zamanı bittikten sonra çekildiği için, müsabakayı yeni baştan oynatmak yerinde; çok doğru bir usule başvurarak, yalnız bir penaltı atışı için Eppelheim ve Wieloch takımlarının tesbit edilen, bir gün sahaya çıkmalarını uygun bulmuş..

İşviçrenin amatör Eppelheim ve Wiesloch takımları bu başka gün tam kadrolariyle sahaya çıkmışlar ve 1 : 0 mağlûp durumda kalan Eppelheim takımı penaltıyı çekmiş, golü yapmış ve böylece iki Alman takımı arasında yarım dakika bile sürmiyen bu maç; «Dünyanın en kısa maçı» ünvanını kazanmış.

TARİH YAPRAKLARI

1 Ocak 630: Hazreti Muhammed'in Mekke'yi zaptı.
1929: Millet mekteplerinin açılması.
1934: Metre sistemi ölçülerin kabulü.
1937: Şark demiryollarının Türk idaresine geçmesi.
1956: Sudan'da Cumhuriyet ilânı.

2 Ocak 1415: Firuz Âbadi'nin doğumu.

3 Ocak 1799: Galip Dede'nin ölümü.

4 Ocak 1911: Babıâli yangını.
1922: Mersin ve Dörtyol'un kurtuluşu.
1610: Sultanahmet Camii'nin temel atma töreni.

5 Ocak 1854: Çatana zaferi.
1809: Çanakkale muahedesi.
1922: Tarsus'un kurtuluşu.
1922: Adana'nın kurtuluşu.
1927: Süleyman Nazif'in ölümü.

6 Ocak 1412: Jan Dark'ın ölümü.
1921: Yunanlıların Anadolu'ya taarruzu.

EĞLENCE BULMACA

Bu şekil aynı büyüklükte 13 şekilden meydana gelmiştir. Şimdi siz bir noksan kibrit kullanarak 6 eşit parçadan meydana gelen bir şekil yapabilir misiniz?

(Cevabı karşı sayfada)

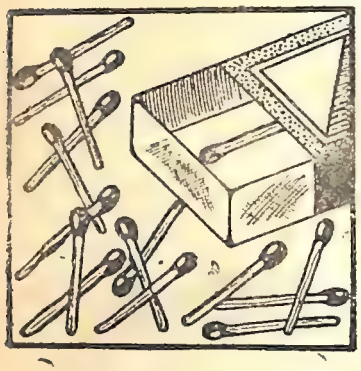

Kutuda kalan bir tek kibritle masadaki diğer 15 kibriti kaldırabilir misiniz?

(Cevabı karşı sayfada)

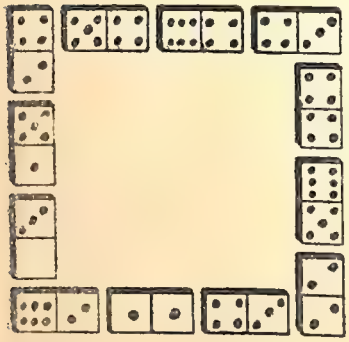

Buradaki dominolarla iki kare yapın. Fakat birinci karenin ilk kenarındaki noktaların toplamı A, ikinci karenin ilk kenarındakilerin toplamı da 10 olsun.

(Cevabı karşı sayfada)

RADYO NEDEN ÇALARMIŞ

— Bizim evde sabahtan akşama kadar radyo çalınır

— Dinlemesini okadar çok mu seversiniz?

— Yok canım! Biz kardeşimle kavgaya başlayınca annem hemen radyoyu açar!

NE İÇİN GİYMEZMİŞ

Annesi Özer'i elinden tutmuş, bahçede gezdiriyordu. Hava biraz da soğukça idi. Bitişik evdeki komşu pencereden eğilip seslendi:

— Kardeş, hiç bu havada çocuk başı açık bahçeye çıkarılır mı?

— Ne yapayım teyzesi, oğlum pek taşkın, pek sivri zekâlıdır da onun için başında şapka filân durmaz!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 32 **CİLT: 2**

31 ARALIK 1958

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan:

OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No. 36

İstanbul

Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:

TÜRKİYE BASIMEVİ

Kapak baskısı: APA Ofset

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı: 75 kuruş. Yıllık abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

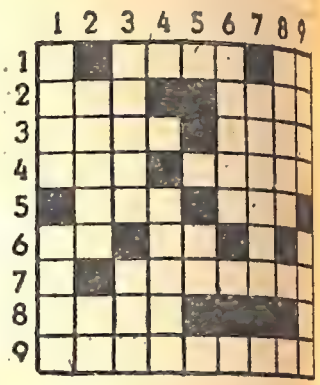

SOLDAN SAĞA:

1 — Panayır. 2 — Avuç içi tutsak. 3 — Yapı örtüsü, dek 4 — Bir erkek adı, korkup bir köşeye saklanan. 5 — Güzel gözlü bir hayvan, bulutsuz gö rüş. 6 — Bir sayı, bir nota 7 — Bilmecenin kardeşi. 8 — İlk insan. 9 — Kola ile sertleştirmek.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — İskambil kâğıtlarından biri, bir akın biçme aracı. 2 — Doğru olmayan, bir nota. 3 — Istanbul'u alan büyük Türk komutanı, vücudün orta yeri 4 — Köpeğin haykırması. 5 — Bir nota. 6 — Ödünç para karşılığı bırakılan mal. 7 — Beyaz perde oyunu. 8 — Giriş yerlerinde para karşılığı verilen kâğıt. 9 — Kavuşan, uskur.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	K	A	S	T	A	M	O	N	U
2	A	Z	A	R	■	A	D	İ	■
3	B	A	L	E	■	S	A	■	M
4	A	K	I	N	■	A	■	S	A
5	K	■	■	A	L	L	I	K	■
6	K	A	Y	I	K	■	A	L	A
7	A	Y	O	■	R	A	■	A	R
8	F	A	■	B	A	B	A	■	A
9	A	■	K	A	N	A	D	A	■

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

EZOP'TAN HİKÂYELER

Çeviren: Özay Süsoy

FARK

Küçük Can daha okula gitmiyordu. Fakat okumağa pek hevesi vardı Kendi kendine alfabeyi öğrenmişti. Önüne gelene şeytanca sorular sorar, etraftan bilgi edinmeğe çalışırdı.

Yine acayip sorular sormak için babasının yanına sokuldu.

— Baba, inek ile sinek arasında ne fark vardır?

Babası ilkönce şaşırdı, sonra iki hayvan arasındaki farkı anlatmağa başladı:

— Oğlum, inek kocaman bir hayvandır, dört ayağı, iki boynuzu, kuyruğu filân vardır, bize süt veren hayvanlardan biri de odur. Sinek ise küçücüktür, kanatları vardır, uçar...

Can'ın şeytan gibi bakan gözleri parladı:

— Aaa! Bilmiyorsun baba! Ama ben biliyorum!

— Nedir bakalım o fark?

— Bir «S» harfi!

KİMİN SESİ İMİŞ?!

İki hırsız hapishanede birbirlerine başlarından geçenleri anlatıyorlardı.

Biri, heyecanla sanki o anı yaşıyormuş gibi anlatıyordu:

— Tam kapıyı açtım, içeriye gireceğim sırada yavaşça bir ses bu işten geri dönmemi hatırlattı!

— Demek vicdanın müsaade etmldi ha?!

— Ne vicdanı birader, arkamdaki polisler!...

OKULDA

Yatılı bir okulda iki arkadaş sabahleyin dışarda kar yağarken yattıkları yerden konuşup gülüşüyorlardı

— Şimdi yataktan kalkıp soğuk su ile yıkanmak ister misin?

— Bilmem ki...

— Demek soğuk suyu sevmiyorsun?

— Hayır, yataktan kalkmak istemiyorum!

TAVUK VE SERÇE

Bir zamanlar bir yılanın yumurtaları başında oturup derin düşüncelere dalan aptal bir tavuk vardı. Bunu gören bir serçe derhal tavuğun yanına uçtu, ona nasıl bir tehlike içerisinde bulunduğunu anlatmağa çalıştı. Tavuk, «Aptal sende,» diye cevap verdi. «Ne kadar zalim varlıkların doğmasına yardım ettiğinin farkında mısın? O yumurtadakiler ışık yüzü görür görmez seni kendilerine yem yapacaklardır.»

HAREKETLERİNİZİN DOĞURACAĞI NETİCEYİ DAİMA DUŞUNUN.

HASTA GEYİK

İhtiyarlıktan artık romatizmaya yakalanmış olan bir geyik kocaman bir saman yığınını bir araya getirmekte güçlük çekiyordu. Nihayet samanların üzerine uzandı, uyuklayarak, samanları kemirerek ölümünü beklemeğe karar verdi.

İhtiyar geyik gençliğinde çok neşeli ve iyi kalbli olduğundan bir hayli arkadaş edinmişti. Bu arkadaşlar artık onu görmeğe geliyor, dertleşiyorlardı. Bu dertleşme sırasında da tabii samandan kendi kendilerine ikram ediyorlar. Etrafta o kadar çok vardı ki, kendilerine de yeterdi, ihtiyar geyiğe de. Hakikat şudur ki, zavallı geyik ne hastalıktan, ne de ihtiyarlıktan öldü. Olümüne sebep arkadaşlarının samanlarını yiyip bitirmesi yüzünden açlık sebep oldu.

DÜŞÜNCESİZ ARKADAŞLAR, FAYDADAN ÇOK ZARAR YAPARLAR.

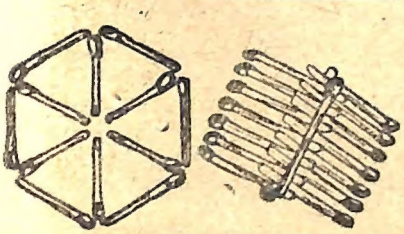

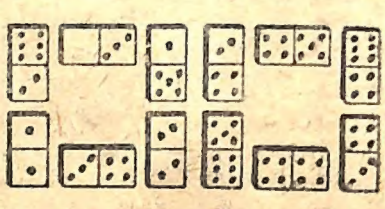

Karşı sayfadaki şekil bulmacalarının halli

MUSİKİ BİLGİLERİ

Şarkı söylerken nelere dikkat etmeli?

Şarkı söylemek bir sanat işidir. Bu da çalgı gibi, uzun çalışmalardan sonra elde edilir. Tabii konumuz okulda topluca söyülediğiniz şarkılar içindir. Burada dikkat edeceğiniz bazı noktalar vardır.

Evvelâ şarkıya başlamadan, başı dik tutacak şekilde arkaya dayanmalı, sonra, yanınızdaki arkadaşlarınızın sesini kapatacak şekilde bağırmamalı. Bağırış gırtlağınızı yoracak şekilde olmamalı, mümkün olduğu kadar sesinizi idare ederek tatlı ses çıkarmağa gayret etmeli, yüzünüze tatlı, gülümser bir ifade vermelidir. Şarkının kolayca öğrenilmesi içinde sözlerin iyice ezberlenmesi dikkat edilecek başlıca noktalardır.

Zurna

Bizim milli çalgılarımızdan biri olan zurna, aynı zamanda en eski Türk çalgılarındandır. Eskiliği, Milâttan çok öncelere kadar varır. Halk musikimizin başlıca çalgısıdır. Ekseriyetle davulun eşitliğinde çalınır. Genel olarak ağaçtan yapılır. Ağza gelen tarafta küçük bir kamış vardır. Sesi ince ve kuvvetlidir. Yirmi beş, otuz santim uzunlukta olanları da vardır. Mey ismini alan bu küçük zurnalara Doğu bölgelerimizde rastlanmaktadır. Sesi çok sert ve yüksektir. Zurnanın batılılar elinde geliştirilmiş olanı da vardır ki, buna obova denir. Aynı zurna sesi veren obova orkestralarda kullanılır.

Nuri Sami KORAL

SAĞLIĞINIZA Dikkat Ediyor musunuz?

Sırf dikkatsizlik yüzünden hastalanıp okula gelemeyen arkadaşlarınızı bilirsiniz. Şayet onlar sıhhatlerine dikkat etmiş olsalardı, hem hastalanmazlar, hem de derslerinden geri kalmazlardı. Bazen önüne geçilemiyecek hastalıklar olursa da çok kere temiz ve dikkatli bir insan kendini hastalıklardan korumasını becerebilir. Bakalım siz de bu çeşit insanlardan mısınız?

1 — Bir hastayı ziyaret ettikten sonra elinizi, yüzünüzü kolonya ile yıkar mısınız? **Evet: 2** **Hayır: 0**

2 — Koşup terlediğiniz zaman soğuk su içer misiniz? **Evet: 0** **Hayır: 2**

3 — Kapı ve pencere açık olduğu zaman; bile bile ara yerde; cereyanda oturur musunuz? **Evet: 0** **Hayır: 1**

4 — Her sene muntazaman tifo aşısı oluyor musunuz? **Evet: 1** **Hayır: 0**

5 — Bir tarafınızda bir ağrı veya bir sancı olduğu zaman; hemen büyüklerinize haber veriyor musunuz? **Evet: 2** **Hayır: 0**

6 — Ağzınızda çürük diş var mı? **Evet: 0** **Hayır: 2**

7 — Bir tarafınız kesildiği, yahut düşüp te avucunuz, diziniz patladığı zaman hemen okulun ilk yardım odasına; yahut ta eve veya eczahaneye gidiyor musunuz? **Evet: 2** **Hayır: 0**

8 — Şimdiye kadar hangi hastalıkları geçirdiniz, söyleyebilir misiniz? **Evet: 1** **Hayır: 0**

9 — Geceleri erkenden yatağa girip yatıyor musunuz? **Evet: 1** **Hayır: 0**

10 — Gece uykunuz ortalama olarak 8-9 saati buluyor mu? **Evet: 1** **Hayır: 0**

Elde ettiğiniz sayıların toplamı 15-10 arasında ise:

Sağlığınıza elinizden gelen dikkati sarfediyorsunuz. Bilhassa terli terli su içmemekle, cereyanda durmamakla ve düşüp bir tarafınız yaralanınca yaranızı tedavi ettirmekle gayet iyi yapıyorsunuz. Bu halinizle arkadaşlarınıza örnek olmalısınız. Bununla beraber aynı zamanda «Temiz bir çocuk musunuz?» testinde 14-9 arasında sayı toplayabilmişseniz, diyecek yok size!

Elde ettiğiniz sayıların toplamı 9-5 arasında ise:

Biraz gayret etmekle siz de sağlığa dikkat etmenin öyle zannettiğiniz kadar zor birşey olmadığını göreceksiniz. Size sayı kaybettiren sualler üzerinde titizlikle durun. Ağzınızdaki çürük dişleri tedavi ettirin ve erken yatıp erken kalkmağa gayret edin. Temizliğin, sıhhatli olmanın baş şartı olduğunu aklınızdan çıkartmayın.

Elde ettiğiniz sayıların toplamı 4 ten aşsa:

Kendinize acımadığınız gibi, büyüklerinize de hiç acımıyorsunuz. Size herşeyden evvel sıhhatinizle yakından ilgilenmenizi ve büyüklerin tavsiyelerinden dışarı çıkmamanızı tavsiye edeceğiz. Yoksa durmadan hastalanan, evden dışarıya çıkamayan, yoktan yere doktora muayene olup ilâç içmek zorunda kalan çocuklar haline gelebilirsiniz! Aman dikkat!

ALAR YILBAŞI TATİLİNDE!.

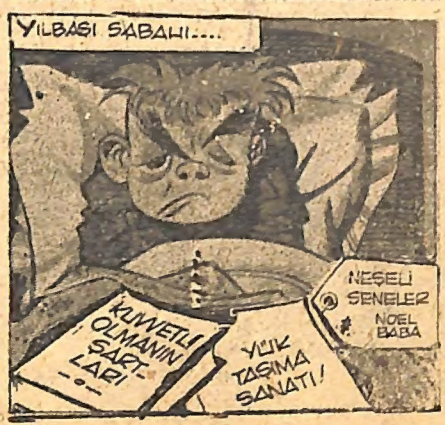

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI